

ВІСНИК

ХУСТЩИНИ

№ 21
19 серпня 2025 року

Мирослав Білецький: В області безоплатними обідами забезпечені всі діти у початковій школі та учні 5–11 класів пільгових категорій

Запорукою гармонійного розвитку дитини є здорове, якісне та збалансоване харчування. Про це дбають не лише батьки. Над цим зараз працює і держава.

Щоб виховати здорову націю, на всеукраїнському рівні за ініціативою першої леді **Олени Зеленської** реалізовується реформа шкільного харчування, – повідомляє голова Закарпатської ОВА **Мирослав Білецький**.

За останні кілька років у наших школах ситуація суттєво покращилася: вдалося змінити меню, оновити харчоблоки, провести додаткові курси навчання для кухарів.

Під час робочої поїздки на Закарпаття керівник ОВА разом із заступником керівника Офісу Президента **Віктором Микитю** відвідали Ужгородський ліцей «Мідж», де завдяки впровадженню реформи вдалося докорінно змінити якість харчування школярів. Починаючи з 2020 року, за кошти

субвенції з державного та міського бюджетів тут поступово відновлювали приміщення харчоблока, обладнання на кухні, їдальню на 128 посадкових місць. Вдалося організувати одноразове та триразове (для учнів, які відвідують групу подовженого дня) харчування.

Мирослав Білецький наголошує, що зараз в області безоплатними

обідами забезпечені всі діти у початковій школі та учні 5–11 класів пільгових категорій.

«Працюємо над дорученням Президента України організувати гаряче харчування для всіх школярів. Це серйозний виклик для громад, що потребує додаткового фінансування. Але ми говоримо про здоров'я наших дітей, тому де-

тально опрацьовуємо кожну можливість, щоб втілити задумане», – наголосив керівник краю.

Мирослав Білецький подякував Главі держави за турботу про молоде покоління українців та підтримку громад на шляху створення всіх умов для їх гармонійного розвитку.

Інформує
Закарпатська ОВА

Край без меж: чому закарпатці завжди трохи з-за кордону

Стор. 2

Центр спільнототворення «Фортеця» відкрили у селі Довге на Закарпатті

Стор. 3

Шукаємо кандидатів у патронатні вихователі!

Стор. 6

Край без меж: чому закарпатці завжди трохи з-за кордону

Про ідентичність: хто такий справжній закарпатець? Українець, угорець, словак, русин – чи всі разом? І чому це не проблема

ВСТУП: НА ПЕРЕХРЕСТІ КОРДОНІВ

На мапі України Закарпаття виглядає як затишна долина, простягнута до Європи. Маленький клаптик землі, оточений горами, лісами й кордонами. Але це не просто край – це місце, де навіть повітря має присмак багатомовності, а у кав'ярнях можуть обслуговувати п'ятьма мовами. Тут не питають: «Ти хто?» – тут частіше скажуть: «Ти свій».

Закарпаття – унікальне. Не тільки тому, що межує одразу з чотирма країнами (Угорщиною, Словаччиною, Польщею та Румунією), а й тому, що за останнє століття змінило кілька державних прапорів – Австро-Угорщина, Чехословаччина, Угорщина, СРСР, Україна. Тут не просто живуть люди з різними етнічними коріннями – тут зросли покоління, що ніколи не мали чіткої відповіді на запитання: «Хто я?»

Закарпатці – це не про «або-або». Це – «і-і»: українець і угорець, русин і словак, римо-католик і греко-католик, лемко і бойко, але при цьому – закарпатець, передусім. Це регіон, де межі проходять не між людьми, а на картах. І тому вони тут ніколи не були головними.

ІСТОРИЧНИЙ КОНТЕКСТ: ЗЕМЛЯ, ЩО ЗМІНЮЄ ПАСПОРТИ, АЛЕ НЕ ДУШУ

Історія Закарпаття – це історія переходів. Упродовж лише ХХ століття люди тут змінили до п'яти паспортів, не виїжджаючи з рідного села. Ця частина Карпат неодноразово змінювала політичну належність, що формувало специфічне розуміння ідентичності – гнучке, толерантне, живуче.

До 1918 року: Австро-Угорщина

У складі Австро-Угорщини Закарпаття (тоді – Верхня Угорщина) було частиною Угорського королівства. Північною мовою адміністрації була угорська. Місцеве населення – русини (так себе тоді називали більшість українців Закарпаття), словаки, угорці, євреї, роми – жило у багатонаціональному середовищі. Школи, церкви й ринки були місцем переплетення культур.

1919–1938: Чехословацький період

Після розпаду Австро-Угорщини, згідно з Сен-Жерменським договором, територія Закарпаття увійшла до складу новоствореної Чехословаччини як Підкарпатська Русь. Для багатьох це був «золотий період»: демократичні свободи, розвиток освіти, підтримка культури. Але й тут були свої напруження – зокрема, суперечки про те, ким є місцеві русини: окрема нація, частина українського народу чи слов'янська меншина без чіткої державної належності?

1938–1944: угорська окупація

Після Мюнхенської угоди 1938 року та Віденського арбітражу Угорщина повертає собі Закарпаття. Цей період – час

репресій проти українських діячів, жорсткої мадяризації, зменшення свобод. Однак частина населення все одно лишалася лояльною до Будапешта: мовна і культурна близькість давала своє.

1944–1991: радянська доба

У 1944 році Червона армія вступає в Ужгород, а вже за рік Закарпаття офіційно приєднується до УРСР. Радянізація тут відбувалася не так агресивно, як в інших регіонах – через географічну ізоляцію і слабший контроль. Але репресії проти

Русини: загадка ідентичності

Русинська тема – одна з найконтроверсійніших. Для когось це суто етнографічна категорія – група українців із особливим діалектом і традиціями. Для когось – самостійна нація. Політичні суперечки довкола русинства тривають, але на побутовому рівні це скоріше питання родинної ідентичності, ніж політики.

Русиною може називати себе людина, яка повністю підтримує незалежну Україну,

заперечує багатоманітності, вона її обіймає.

МОВА, РЕЛІГІЯ, КУХНЯ: ЩО РОБИТЬ ЗАКАРПАТЦЯ ЗАКАРПАТЦЕМ

На Закарпатті мовна ситуація – ще один приклад множинної реальності. Тут можна почути українську, угорську, словацьку, русинську, румунську, ромську, іноді навіть німецьку.

Мовний код-перемикач

Більшість закарпатців вільно переходять з мови на мову залежно від співрозмовника. Ужгородець може почати розмову українською, перейти на угорську, вставити слова чеською або словацькою – і це не демонстрація, а просто норма комунікації.

Це створює дуже гнучке середовище, де мова – не політичний маркер, а інструмент спілкування. І це – здорово.

Говірка, що не перекладається

Закарпатський діалект – це окрема мова для решти українців. Тут змішані слова з угорської, словацької, румунської, німецької. «Йой», «погар», «оболок», «мацур», «парна», «крумплі» – все це частина живої мови, яка зберігає дух регіону.

Говірка – не просто засіб спілкування, це культурний код. Якщо ти розумієш, що «парна» – це подушка, ти вже трохи закарпатець.

Релігія без ворожнечі

Ужгород – місто, де на од-

греко-католицької церкви, русинських активістів і українських націоналістів мали місце.

Кожен з цих періодів залишив відбиток у мові, культурі, системі освіти, навіть у менталітеті місцевих жителів. Закарпатці часто знають по кілька мов – не як іноземних, а як рідних. Багато хто отримував освіту угорською, ходив до чеської школи, співав радянських пісень, а сьогодні працює в ЄС і говорить українською вдома.

Ця поліфонія не зруйнувала регіон, навпаки – вона сформувала унікальний тип особистості: людини, яка здатна жити в багатьох світах одночасно. Ідентичність тут – не бінарна, а континуальна.

МНОЖИННІ ІДЕНТИЧНОСТІ АБО ХТО ТАКИЙ ЗАКАРПАТЕЦЬ: УКРАЇНЕЦЬ, УГОРЕЦЬ, РУСИН, СЛОВАК – ЧИ ВСІ РАЗОМ?

Нам часто здається, що ідентичність має бути чітко визначеною: або ти українець, або ні. Або ти патріот, або зрадник. Але в реальному житті все набагато складніше – і саме на Закарпатті це розуміють найкраще.

Ставити питання «Хто такий справжній закарпатець?» – все одно що питати «Якого кольору веселка?». Тут переплетено стільки ідентичностей, що кожна відповідь буде правдивою – і жодна не буде повною.

Українець – але не тільки

Закарпатці ідентифікують себе українцями – політично, культурно, географічно. Але це не виключає інших аспектів. Хтось зберігає угорську чи румунську мову як рідну, бо виріс у селі, де угорською чи румунською говорили століттями. Хтось вважає себе русином, зберігаючи стару традицію, яка ще з XIX століття протиставлялася «великій» українській ідентичності.

І це не конфлікт, а коекзистенція.

воює на фронті й святкує День Незалежності. Русинство для неї – це не альтернатива Україні, а її частина, просто трохи інша.

Угорці: не меншини, а співгромадяни

Угорська громада Закарпаття – одна з найбільших нацменшин в Україні (понад 150 тисяч осіб). Угорська мова є мовою шкільної освіти, адміністративного обслуговування в багатьох населених пунктах. І попри певні політичні непорозуміння між Києвом і Будапештом, співжиття тут – переважно мирне.

Багато угорців чудово володіють українською, а українці – угорською. Багатонаціональність тут – не причина для конфліктів, а – основа для толерантності.

Українці: культурна вісь регіону

Українська ідентичність у Закарпатті присутня давно, але формувалася поступово – зокрема завдяки руху греко-католицьких та православних інтелектуалів. У радянський час ця ідентичність стала «офіційною», але не витіснила інших.

Сучасні закарпатці ідентифікують себе як українців, але зі своєю говіркою, своїми традиціями і своїм способом життя. І це – ключ до розуміння регіону: українськість тут не

ній вулиці стоять православна церква, греко-католицький собор і римо-католицький костел. Релігійне різноманіття – частина ідентичності. Тут не воювали за віру, тут звикли жити поруч.

Кухня як компроміс

Бограч, лечо, банош, кнедлики, паленка, деруни, пікниця, гурка – тут кухня така ж мішана, як і мова. І вся ця смакота готується не за національністю, а «як у баби». Їжа в Закарпатті – це спосіб передавати ідентичність без конфлікту. Через смак.

КУЛЬТУРНА САМОДОСТАТНІСТЬ І ГОСТИННІСТЬ

Закарпатці – неймовірно гостинні. Це не стереотип, а культурна практика. Гостя тут приймають як свого, навіть якщо він приїхав «з Києва» чи «з-за границі». Саме в цьому – корінь закарпатської сили: бути відкритим до чужого, не втрачаючи себе.

Свята і традиції: між католицтвом і православ'ям

У закарпатських селах досі святкують Різдво двічі – за юліанським і григоріанським календарями. Те саме з Великднем. Діти знають і колядки, і «мікулаша», і гаївки. Це не

виглядає дивно – це просто так є. І в цьому – глибока мудрість: не обирати «правильне» святкування, а святкувати всі свята, бо всі – твої.

ЦІКАВІ ПАРАЛЕЛІ: ВІД ПРИКОРДОННИХ МЕМІВ ДО ЗАКАРПАТСЬКИХ ПАСПОРТІВ

Мем про закарпатців із п'ятьма паспортами – не зовсім жарт

Деякі закарпатці мають українське громадянство, але ще й угорський паспорт, словацький ВНЖ або чеське коріння. Це не зрада – це історія родин, де дід жив у Чехословаччині, батько в СРСР, а онук – у ЄС. Це – реальність, де національність не суперечить лояльності до держави, в якій ти живеш.

Кава по-закарпатськи – інтернаціональний ритуал

У будь-якому містечку Закарпаття можна випити каву, обговорити політику українською, жартувати угорською і замовити десерт чеською. Кав'ярня тут – мікромодель Європи. І це не виняток, а норма.

ЧОМУ ЦЕ НЕ ПРОБЛЕМА, А СИЛА

Дехто вважає, що багатонаціональність Закарпаття – це проблема: мовляв, складно інтегрувати, важко забезпечити єдність, можуть бути сепаратистські настрої. Насправді ж, єдність не означає одноманітність.

Багатокультурність Закарпаття – не тягар, а ресурс. У світі, що дедалі більше поляризується, досвід мирного співжиття, взаємної поваги та спільного побуту людей з різними мовами і віросповіданнями – безцінний.

Україна для закарпатців – це не лише Київ чи Львів. Це і Тячів, і Севлюш, і Хуст, і Рахів. Їм не потрібно доводити свою «українськість» – вона у них своя, гірська, погранична, щира.

Закарпаття – приклад того, як можна бути «і-і», а не «або-або». І це не виклик державності України, а її доповнення. Бо сильна держава – це не там, де всі однакові. А там, де всі різні, але об'єднані спільною гідністю.

ВИСНОВОК: СВОЇ СЕРЕД ЧУЖИХ І ЧУЖІ СЕРЕД СВОЇХ

Хто такий закарпатець? Це українець, який ніколи не забуває, що його прабабуся була угоркою, а дід ходив до словацької школи. Це людина, яка не боїться жити «на межі» – і робить це з гідністю. Це громадянин України, який не бачить проблеми в тому, щоб називати себе русином. Це людина, що розуміє кілька мов, п'є добру паленку і вміє жартувати над усім – навіть над політикою.

Закарпаття – це не околиця. Це – серце культурного синтезу. Край без меж, де приналежність – не клітка, а простір для дихання.

Закарпаття – це не околиця, а центр. Центр діалогу, співіснування, відкритості. Його мешканці навчилися бути багатьма одночасно – і при цьому залишатися собою. Це не роздвоєння і не компроміс. Це – глибока, органічна модель сучасної ідентичності, яку не так просто загнати в кліше.

Отже, хто такий справжній закарпатець?

Це українець, угорець, русин, словак – і трохи європеєць. Це людина, яка живе на землі без меж.

І це – не проблема. Це – майбутнє.

Тетяна ЛОВСКА

У Горінчівській громаді стартував проєкт «ЕкоГромада»: крок до чистого довкілля та згуртованої громади

Горінчівська територіальна громада робить вагомий крок напрямку збереження природи та формування нової культури поведінки з відходами. Нещодавно тут розпочався важливий проєкт «ЕкоГромада»: екологічна освіта, інфраструктура поведінки з відходами та громадська згуртованість».

Проєкт ставить за мету змінити ставлення мешканців громади до довкілля, запровадити сучасну систему збору та сортування відходів і об'єднати людей навколо спільної справи – збереження природи. Його загальна вартість становить 647 990 грн, із яких 547 990 грн – грант, а ще 100 000 грн – власний внесок громади. Для багатьох сіл громади проблема сміття давно стала болючою. Відсутність централізованої системи збору відходів призвела до стихійних сміттезвалищ, засмічення річок і лісів – це ті виклики, з якими вже не перший рік стикається громада. Через це страждає не лише довкілля, а й здоров'я людей та туристична привабливість регіону.

«Наш край має надзвичайну природу – гори, річки, ліси. Але ця краса не повинна контрастувати зі сміттям. Ми вирішили діяти і об'єднати громаду навколо спільної справи – збереження довкілля», – наголосив сільський голова **Михайло Калинич**.

Проєкт передбачає кілька важливих напрямів. Перш за все, це проведення освітніх заходів для дітей, молоді та дорослих. На базі Горінчівського міжшкільного ресурсного центру з'явиться Екологічний центр та спеціальний еко-простір, де молодь зможе навчатися й проводити час у «зеленому» середовищі, обладнаному ноутбуком, телевізором, принтером, інтерактивними стендами та меблями.

Другий напрям – розвиток інфраструктури. У центрі громади створять «Зелений острів» – сучасний пункт прийому понад 10 видів вторсировини. Крім того, у селах облаштують ще два майданчики для збору скла, паперу та пластику. Для цього буде закуплено 12 великих контейнерів, 30 комплектів картон-

них контейнерів, компостер для органічних відходів та гідравлічний прес.

Заплановані інформаційна кампанія у соцмережах, екотолоки, конкурси, а також просвітницькі ініціативи – настільні ігри для дітей, посіб-

ник, буклети, статті у місцевій газеті, телесюжети та відеоролики, які популяризуватимуть сортування відходів і дбайливе ставлення до природи.

Завдяки реалізації проєкту громада отримає сучасні можливості для навчання

дітей і дорослих, зменшиться кількість стихійних смітників, річки та ліси стануть чистішими, а сортування відходів поступово перетвориться на щоденну звичку.

У перспективі ж Горінчівська громада планує поширити практику сортування на всі населені пункти та стати прикладом для інших громад.

«ЕкоГромада – це не лише контейнери та нова інфраструктура. Це насамперед зміна свідомості та культури поведінки. Лише тоді, коли кожен мешканець почне відповідально ставитися до природи, ми зможемо говорити про справжні зміни. Ми хочемо, щоб Горінчівська громада стала прикладом для інших: показала, що навіть у невеликих сільських громадах можна запроваджувати європейські практики поведінки з відходами та розвивати екологічну культуру», – підсумував сільський голова.

Проєкт реалізується в рамках «Конкурсу мікрогрантів – WIN4UA – Проєкти 2025» за фінансової підтримки Програми польської співпраці у сфері розвитку Міністерства закордонних справ Республіки Польща.

Публікація висловлює лише погляди авторів і не може отожднюватися з офіційною позицією Міністерства закордонних справ Республіки Польща та Фонду міжнародної солідарності.

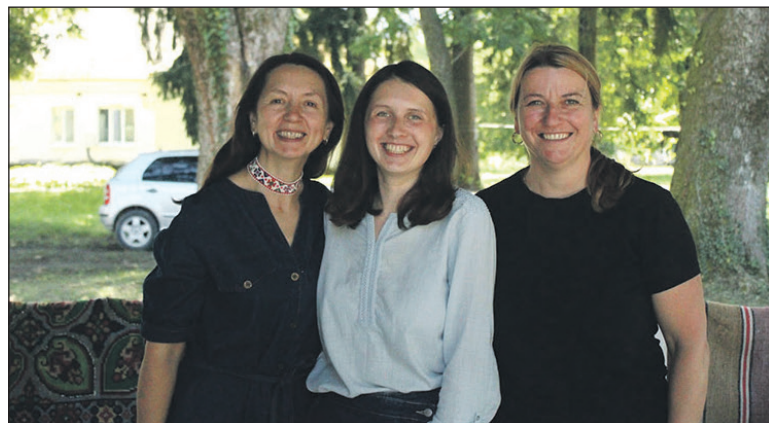
Інформує Горінчівська ТГ

Центр спільнототворення «Фортеця» відкрили у селі Довге на Закарпатті

Екскурсію «Фортецею» провела координаторка проєкту **Галина Левко**. Вона познайомила відвідувачок і відвідувачів із залом для подій, ігровою зоною, офіс-майстернею.

Головною подією відкриття стали фольклорні посиденьки «Довжанська лавиця», натхненницею яких є місцева мешканка **Марія Косик**. «Я би хотіла, щоб те давнє, минуле, яке ми з теплом згадуємо, оживало і переходило наступним поколінням», – поділилась вона.

«Метою відкриття було показати, що простір не лише для дітей і молоді. Він може

бути для різних вікових груп, для людей з різними уподобаннями. Тут були і вну-

трішньо переміщені люди, їм було цікаво подивитись. Були люди, яких я не впізнавала. Начебто в Довгому живу до 20 років, але я не знаю, хто це. Тобто людям цікаво», – **Галина Левко**, координаторка проєкту, голова Громадська організація «Боржава».

Простір розташований у парку поблизу палацу-фортеці графів Телеки.

Ідея створення центру спільнототворення об'єднала місцевих жителок і жителів. Вони долучались до ремонтних робіт, організації подій, обговорення майбутнього «Фортеці».

Cedos та UMAEF підтримують 11 організацій у розвитку центрів спільнототворення – доступних фізичних просторів, де люди з різних соціальних груп мають можливість зустрічатися і збиратися разом для спільного проведення дозвілля, розвитку громад, співпраці і всебічної реалізації свого людського потенціалу. Кожна з громад отримала грант у розмірі 1 400 000 грн та менторську підтримку.

Інформує Довжанська громада

У Міжгір'ї інформували дітей про правила безпечного купання

Ювенальна поліцейська відділення поліції №2 Хустського районного управління поліції разом із працівником ДСНС провели інформаційно-роз'яснювальні заходи щодо попередження нещасних випадків на воді серед дітей.

Зустріч відбулася поблизу місцевої водойми, де в літній період часто відпочивають діти, інформує Головне управління Національної поліції в Закарпатській області.

Ювенальна поліцейська Міжгір'я наголосила на важливості дотримання правил поведінки під час купання, звернула увагу на категорич-

ну заборону самостійного відвідування водойм без нагляду дорослих та розповіла про основні ризики, пов'язані з відпочинком на воді.

Представник ДСНС, у свою чергу, пояснив дітям, як правильно діяти у разі надзвичайної ситуації, продемонстрував основні елементи надання допомоги потоплячому та нагадав телефони екстрених служб.

На завершення заходу учасники мали пам'ятки з правил безпечного поведінки на воді, які допоможуть їм краще запам'ятати важливу інформацію та зберегти своє життя і здоров'я.

Відділ комунікації поліції в Закарпатській області

Мирослав Білецький провів теплу неформальну зустріч із військовими, звільненими з полону

Вони несли службу у лавах Збройних сил, територіальної оборони, Держприкордонслужби та інших підрозділів. Дехто провів у полоні понад 3 роки, а сьогодні відновлюють здоров'я і налагоджують життя на Закарпатті, – написав голова Закарпатської ОВА.

Щиро і відверто говорили з героями про наболіле, чим живуть сьогодні й на які труднощі натрапляли, повернувшись додому. Найпоширеніші питання – оформлення документів, от-

римання передбачених законодавством пільг та соціальної підтримки, необхідність юридичного супроводу. Йшлося також про перспективи отримати житло. Особливо актуально це для військових-вихідців із прифронтових областей чи окупованих територій.

Відповідно до ініціативи Президента України та Уряду діє програма забезпечення

Голова Хустської РВА Віктор Сабадюш провів нараду з керівниками медичних установ району

Детально обговорили питання організації пріоритетного надання медичних послуг військовослужбовцям, ветеранам, членам їхніх сімей, родинам загиблих і зниклих безвісти, забезпечення сучасним обладнанням реабілітаційних відділень лікарень району, надання послуг зуболікування та зубопротезування ветеранам.

житлом військовослужбовців, пільгового кредитування. Важливо, щоб військові подали відповідну заяву.

Відродно чути оптимістичні розмови захисників про те, як вони планують майбутнє. У них є прагнення та ідеї, які хочуть втілити. Хтось хоче працювати на землі, а хтось – відкрити власну справу. Розповіли про ті можливості, які сьогодні діють у межах регіональних програм, про ініціативи Закарпатського обласного центру зайнятості, бізнесу. Кожен і кожна зможе знайти для себе те заняття, яке приноситиме

Стартував ремонт двох ділянок місцевих доріг на Хустщині

Обидва об'єкти важливі для сполучення між громадами, шкільних автобусів, швидких та комерційного транспорту. А головне – для людей, які щодня долають ці маршрути.

На автомобільній дорозі Іршава – Лоза розпочалися ремонтні роботи з влаштування нового дорожнього покриття. Тут працює важка техніка: фрези знімають старе полотно, грейдери вирівнюють основу, а далі – свіжа асфальтна суміш і ущільнення катками.

Паралельно, у тому ж Хустському районі, на дорозі Іза – Нове Селище – Драгово бригада дорожників ліквідує ямковість. Таким чином дорога, якою щодня користуються сотні місцевих жителів, і яку не ремонтували вже багато років, стане безпечнішою.

Інформує Служба місцевих автомобільних доріг у Закарпатській області

Знайомство з Мрією: педагоги Закарпаття опановують функціонал національної освітньої платформи

Сучасна цифрова екосистема створена для учнів, учителів і батьків. Вона поєднує все необхідне для організації якісного навчання – план дня, конструктор розкладу, динаміку досягнень, чати на базі Signal, бібліотеку персоналізованого контенту від провідних освітніх платформ, Мрія ID тощо.

Працювати з інструментами платформи, успішно проходити процес реєстрації та перевірки даних цими

днями вчаться керівники й педагоги 62 загальноосвітніх закладів області, які вже приєдналися до ініціативи чи перебувають на етапі її впровадження.

Практичні сесії для них у Рахові, Іршаві й Хусті проводить команда експертів проєкту «Мрія» на запит департаменту освіти і науки, молоді та спорту Закарпатської ОВА.

Загалом навчанням планують охопити понад 110 вчителів і працівників адміністрацій освітніх закладів з різних куточків краю. Сьогодні до тренінгу в Іршаві доєдналося близько 60 учасників із Батівської, Білківської, Вилоцької, Великолучківської, Горондівської, Довжанської, Зарічанської та Іршавської територіальних громад.

Крім практичного опанування базового функціоналу

вебпорталу та мобільного застосунку, учасники знайомляться з новими можливостями Мрії – генерацією тестів за допомогою ШІ, гейміфікацією, системами

заохочувальних бонусів для учнів. Разом із тренерами педагоги пропрацьовують різні ситуації, які можуть виникнути під час роботи з цифровою освітньою платформою.

До Мрії вже приєдналися близько 100 початкових шкіл, гімназій та ліцеїв області. Ще 21 освітній заклад зараз на етапі залучення до проєкту, який з ініціативи Президента розробили фахівці Міносвіти та Мінцифри.

Процес прийому заявок триває за посиланням: <https://mriia.gov.ua/app>.

Долучитися до екосистеми може кожна школа незалежно від її розміру, досвіду використання цифрових інструментів, формату навчання та локації.

Закарпатська ОВА

Молоді потрібне живе спілкування, а українській армії – наша підтримка: благодійні кіновечори у Керецьківській громаді

Середина літа 2025 року для молоді Керецьківської громади запам'ятається надовго. Він став місяцем теплих вечорів у приємній компанії, нових традицій та благодійності, адже саме цього літа Молодіжна рада при Керецьківській сільській раді ініціювала серію благодійних кінопоказів, які стали культурною та суспільною родзинкою.

Ця ініціатива об'єднала не лише глядачів, а й команду, яка працювала над кожною деталлю: від вибору фільмів до облаштування простору для комфортного перегляду. Просто неба і в будинках культури молодь переглядала фільми та фінансово підтримувала Збройні сили України. Акція швидко вийшла далеко за межі дозвілля. Молодь брала участь у плануванні та проведенні кінопоказів, а отже – вчилася відповідальності, співпраці та лідерству. Спільна організація вимагала розподілу обов'язків, творчого підходу та здатності вирішувати проблеми – навичок, які знадобляться у житті.

Перший кінопоказ відбувся 15 липня – у День Української Державності – символічно та патріотично. Протягом декількох тижнів, члени та членкині Молодіжної ради подорожували громадою, створюючи теплу атмосферу

чи кількість глядачів, а мета: кожен кінопоказ був благодійним. Сучасній молоді потрібно живе спілкування, а українській армії – наша підтримка. І саме під час кінопоказів ці потреби поєдналися. Зібрані донати спрямовано

на потреби Збройних сил України.

Впевнені, що подібні проекти допомагають молодим людям відчути свою причетність до розвитку громади та реальної допомоги нашим військовим. Кожен учасник бачить, що його ідеї та зусилля можуть перетворитися на реальні зміни. Це підвищує впевненість у власних силах та мотивує ініціювати нові культурні, освітні чи соціальні проекти.

Щира подяка всім причетним до організації – залученим членам Молодіжної ради, співорганізаторам з числа працівників культури, фотографіні **Вероніці Русин** та директорці Кушницького ліцею **Яні Іванівні Сньозик**. Окрема подяка **Ганні Іванівні Остолош**

за натхнення, багаторівневу підтримку та щедрий донат.

Кінопокази у громаді стали не тільки приємними вечорами з друзями, а й інструментом побудови активної, згуртованої спільноти. Адже коли молодь об'єднується заради спільної мети, виграють усі: і учасники, і глядачі, і вся громада.

Молодіжна рада при Керецьківській сільській раді впевнено утверджується як активна сила громади. У тісній співпраці з відділом освіти, молоді та спорту, культури і туризму Керецьківської сільської ради вона не лише реалізовує молодіжну політику, а й формує культуру волонтерства, відповідальності та громадянської свідомості.

Микола БІЛЕЙ,
голова молодіжної ради

Закарпатський обласний театр драми та комедії (м. Хуст) відкрив свій IX сезон

Закарпатський обласний театр драми та комедії (м. Хуст) напередодні вчорішнього відкрив свій IX сезон – театралізованим концертом просто неба «Театр у вечірніх тонах» (режисерка – **Аліса Смерека**).

У затишній атмосфері літнього дворику театру глядачі мистецького дійства мали нагоду поринути в екскурс найяскравішими театральними номерами минулого сезону – у звичному та новому прочитаннях.

Також під час заходу традиційно було відзначено працівників театру (як і з художньо-артистичного персоналу, так і з технічного), котрі яскраво та плідно проявили себе у попередньому сезоні. Не оминули увагою і найактивніших глядачів, на яких теж чекав сюрприз.

Найбільшою інтригою вечора стали результати глядацького голосування за фаворитів сезону – актора, акторку та виставу. Отож, глядацький вибір:

– «Найкращий актор» – **Олексій Поган**;
– «Найкраща акторка» – **Марина Фреган**;

– «Найулюбленіша вистава сезону» – «МАВКА лісова» за мотивами драми-феєрії Лесі Українки «Лісова пісня» у постановці **Аліси Смереки**.

З нагоди відкриття нового сезону колектив привітав директора департаменту культури Закарпатської ОВА, заслужений артист України **Євген**

Тишук, побажавши плідної роботи, реалізації задумів та нових цікавих постановок, що здобудуть прихильність як глядачів, так і професіоналів театру.

Своєю чергою директорка-художня керівниця **Олеся Чепелюк** розповіла, з якими покращеннями матеріальної

бази театр зустрів новий сезон, а також поділилася найближчими творчими планами. Так, після низки заходів колективу з відзначення Дня Державного Прапора України та Дня Незалежності України, вже у вересні заплановані презентація книги, показ відновленої казки-притчі «Чарівне горище»

й участь із цією виставою у Всеукраїнському фестивалі «Коломийські представлення».

На початку жовтня театр вдруге проводитиме Відкритий фестиваль «Відгомін Вічності: українська класика сьогодні» (у попередній назві слово «відлуння» замінено на «відгомін», аби не плутати з іншим фестивалем моновистав «Відлуння»).

У листопаді відбудеться прем'єра вистави, робота над якою розпочалася ще в минулому сезоні – містичної музичної драми «Портрет Доріана Грея» (сценічна версія **Олексія Погана**, режисер – **Володимир Завальнюк**).

А в грудні на глядачів традиційно чекатиме різдвяно-новорічне театралізоване дійство за участю оркестру (режисерка – **Аліса Смерека**).

Крім того, є ще чимало проектів, які театр реалізовуватиме в новому сезоні – співпраця з двома запрошеними режисерами, гастролі, участь у фестивалях і нові театральні експерименти, про які організатори повідомлять згодом.

Інформує Департамент культури Закарпатської обласної державної адміністрації

Шукаємо кандидатів у патронатні вихователі!

ПАТРОНАТ НАД ДИТИНОЮ – це тимчасовий догляд і виховання дитини в період подолання нею та її батьками складних життєвих обставин. Патронатний вихователю покликаний прихистити дитину, яка з різних причин не може мешкати зі своєю родиною. Соціальні служби тим часом проводять комплексну роботу з батьками, щоб повернути дитину до рідних або шукають дитині усиновителів чи опікунів.

Патронат вирішує одне з найскладніших завдань держави – надати дитині можливість зростати у сприятливому сімейному середовищі.

ЯКИМ ДІТЯМ ПОТРІБЕН ПАТРОНАТ:

- ◆ новонародженим, яких залишили в пологовому будинку чи іншому закладі охорони здоров'я; підкинутим, знайденим;
- ◆ безпритульним;
- ◆ чиї батьки чи особи, які їх заміняють, померли або зникли;
- ◆ переселеним із тимчасово окупованої території чи зони бойових дій, ООС;
- ◆ які зазнали насилля, жорстокого поводження.

ЯКА МЕТА ПАТРОНАТУ НАД ДИТИНОЮ?

- ◆ забезпечити дитину житлом, одягом і харчуванням;
- ◆ створити дитині придатні умови для навчання, фізичного та духовного розвитку;
- ◆ гарантувати дитині доброзичливу атмосферу, допомоги їй пережити травму чи стрес;
- ◆ забезпечити послуги чи надати доступ до тих, що визначені договором про патронат над дитиною.

ОСОБЛИВОСТІ ПАТРОНАТУ

- ◆ тимчасовість: термін перебування дитини в патронатній сім'ї – від трьох до шести місяців;
- ◆ екстреність: патронатні вихователі допомагають тій дитині, яка на різних підставах потребує їхньої невідкладної участі;
- ◆ оплачуваність: патронатний вихователю за свою роботу отримує грошове забезпечення;
- ◆ сімейність: зазвичай у патронатні сім'ї влаштовуються діти із однієї сім'ї або є рідними братами та сестрами. З метою ефективного функціонування сімей патронатних вихователів постановою Кабінету Міністрів України від 30 травня 2024 року № 633 внесено зміни до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо надання послуги патронату над дитиною. Зокрема, передбачено, що патронатним вихователем може бути, як фізична особа, так і фізична особа – підприєм-

мець, яка виявила бажання виконувати обов'язки патронатного вихователя на професійній основі та має КВЕД 97.00 та/або КВЕД 88.91, та/або КВЕД 85.59.

Також розширено коло осіб, які можуть бути помічником патронатного вихователя. Помічником можуть бути не лише родичі, які мешкають разом з патронатним вихователем, а також інші повнолітні особи, у тому числі особи, які

тей до 6 років становить 2563 грн (6407,5 грн в місяць), для дітей від 6 до 18 років – 3196 грн (7990 грн в місяць)).

У разі, якщо в сім'ї патронатного вихователя перебуває дитина віком до одного року, дитина з інвалідністю, малолітня або неповнолітня вагітна, ВІЛ-інфікована дитина й одночасно двоє й більше дітей, розмір грошового забезпечення збільшується на 10 відсотків за кожен дитину,

опіку, піклування чи діяльність прийомної сім'ї або дитячого будинку сімейного типу) з їхньої вини;

- перебувають на обліку або на лікуванні у психоневрологічному чи наркологічному диспансері;
- зловживають спиртними напоями або наркотичними засобами;
- не мають постійного місця проживання та постійного заробітку (доходу);

Сімейний патронат

– це тимчасовий догляд, виховання та реабілітація дитини в сім'ї патронатного вихователя на період подолання дитиною, її батьками або іншими законними представниками складних життєвих обставин (далі - СЖО) та/або у період прийняття рішення щодо подальшої долі дитини (усиновлення, влаштування до прийомної сім'ї, ДБСТ, під опіку тощо).

Кількість дітей

1 кілька

з однієї сім'ї

Діти проживають в патронатній сім'ї

від максимум до

3 6

місяців

Головні завдання патронатної сім'ї:

- ✓ збереження біологічної сім'ї дитини
- ✓ створення найкращих можливих умов для перебування дитини
- ✓ подолання дитиною та її батьками СЖО, що можуть спричинити остаточне розлучення дитини з сім'єю

провадять підприємницьку діяльність, пройшли відповідне навчання та надають допомогу патронатному вихователю у догляді за дитиною, влаштованою під патронат.

Крім того, з 1 липня 2024 року збільшився розмір грошового забезпечення патронатного вихователя та встановлюється на рівні 3-х мінімальних заробітних плат на місяць (24 тис. грн). Для вихователів, які є фізичними особами – підприємцями грошове забезпечення становить 3,5 мінімальних заробітних плат (28 тис. грн). До внесення змін грошове забезпечення надавалось у розмірі 5 прожиткових мінімумів для працездатних осіб на місяць (15140 грн).

Робота помічника патронатного вихователя оплачуватиметься у розмірі мінімальної заробітної плати на місяць (8 тис. грн).

За три місяці догляду дитини патронатному вихователю та його помічнику нараховуватимуться 7 днів оплачуваної відпустки з метою профілактики професійного вигорання, відновлення їх потенціалу та підвищення професійної компетентності. Їх можна використати після вибуття дітей після трьох місяців перебування в патронатній родині, а також можна накопичувати.

Соціальна допомога на утримання дитини в сім'ї патронатного вихователя, яка виплачується на кожен дитину, влаштовану в патронатну сім'ю, у розмірі 2,5 прожиткових мінімумів для дітей відповідного віку (з 01.01.2025 прожитковий мінімум для ді-

але сумарно не більше ніж на 50 відсотків.

У разі встановлення законом іншого прожиткового мінімуму або розміру мінімальної заробітної плати розмір соціальної допомоги та грошового забезпечення перераховується управліннями соціального захисту населення без додаткового звернення патронатного вихователя чи помічника патронатного вихователя.

ХТО МОЖЕ СТАТИ ПАТРОНАТНИМ ВИХОВАТЕЛЕМ?

- ◆ особа, яка досягла повноліття;
- ◆ має громадянство України;
- ◆ не має власних дітей віком до 4 років, дітей з інвалідністю, які мають обмеження життєдіяльності;
- ◆ має відповідні умови для перебування дитини/дітей (житло з окремою кімнатою для дитини); має згоду від усіх членів своєї родини, які проживають у помешканні, на тимчасове влаштування дитини до сім'ї. Патронатним вихователем не можуть бути особи (стаття 212 СК України):
 - обмежені у дієздатності;
 - визнані недієздатними;
 - позбавлені батьківських прав, якщо ці права не були поновлені;
 - були усиновлювачами (опікунами, піклувальниками, прийомними батьками, батьками-вихователями) іншої дитини, але усиновлення було скасовано або визнано недійсним (було припинено

– страждають на хвороби, перелік яких затверджений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

- є іноземцями, які не перебувають у шлюбі, крім випадків, коли іноземець є родичем дитини;
- були засуджені за кримінальні правопорушення проти життя і здоров'я, волі, честі та гідності, статевої свободи та статевої недоторканості особи, проти громадської безпеки, громадського порядку та моральності, у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, а також за злочини, передбачені статтями 148, 150, 150-1, 164, 166, 167, 169, 181, 187, 324, 442 Кримінального кодексу України, або мають непогашену чи не зняту в установленому законом порядку судимість за вчинення інших кримінальних правопорушень;
- за станом здоров'я потребують постійного стороннього догляду;
- є особами без громадянства;
- перебувають у шлюбі з особою, яка відповідно до пунктів 3-6, 8 і 10 цієї статті не може бути усиновлювачем.
- інші особи, інтереси яких суперечать інтересам дитини.

ЗАДАЧІ ПАТРОНАТНОГО ВИХОВАТЕЛЯ:

- ◆ забезпечити дитину житлом, одягом і харчуванням;
- ◆ створити дитині придатні умови для навчання, фізичного та духовного розвитку;

- ◆ гарантувати дитині доброзичливу атмосферу, допомоги їй пережити травму чи стрес;

- ◆ забезпечити послуги чи надати доступ до тих, що визначені договором про патронат над дитиною.

Кроки до створення патронату

- ◆ Звернутися до служби у справах дітей за місцем проживання.

- ◆ Надати необхідний пакет документів.

- ◆ Пройти первинний відбір на основі аналізу поданих документів та обстеження умов проживання.

- ◆ Пройти обов'язкове навчання спільно з добровільним помічником (дружиною/чоловіком, іншою повнолітньою особою, яка проживає на спільній житловій площі з кандидатом).

- ◆ Отримати рекомендацію про можливість надання послуги патронату за результатами навчання.

- ◆ Укласти письмовий договір з органом опіки та піклування про надання послуги патронату над дитиною.

ЗБІР ДОКУМЕНТІВ:

- ◆ заява про намір стати патронатним вихователем;
- ◆ заява про згоду на влаштування дитини до сім'ї від усіх членів сім'ї, які фактично проживають разом з кандидатом;

- ◆ висновки про стан здоров'я кандидата та усіх членів сім'ї, які фактично проживають разом з кандидатом;

- ◆ довідки про відсутність судимості або обмежень, передбачених кримінальним процесуальним законодавством, кандидата та членів сім'ї, які досягли 14-річного віку і проживають разом з ним;

- ◆ копії паспортів патронатного вихователя та добровільного помічника;

- ◆ свідоцтва про шлюб або інший документ, що підтверджує родинні або сімейні стосунки кандидата у патронатні вихователі та добровільного помічника;

- ◆ документ, що підтверджує право власності або користування житловим приміщенням.

ДЕРЖАВНІ ГАРАНТІЇ ДЛЯ ПАТРОНАТНОГО ВИХОВАТЕЛЯ:

- ◆ Щомісячна оплата праці.
- ◆ Офіційне працевлаштування та страхові внески.
- ◆ Виплати на утримання дитини, яка перебуває під патронатом.

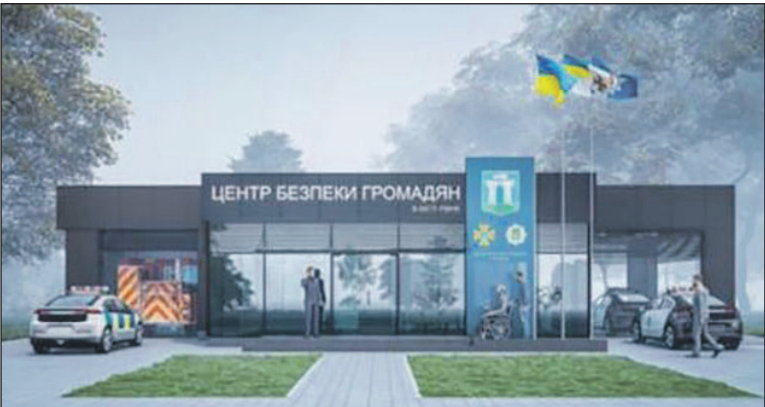
- ◆ Психологічна підтримка. Якщо Ви маєте досвід виховання власних дітей, проживаєте на території Зарічанської територіальної громади, маєте час і любите працювати з дітьми, а також Вас зацікавила тема патронату над дитиною звертайтеся до Служби у справах дітей Зарічанської сільської ради за адресою: с. Заріччя, вул. Центральна, б/н, Хустського району Закарпатської області.

Інформує
Зарічанська громада

Безпека на висоті: Колочавська громада стає ще кращою для людей

У Колочавській громаді незабаром з'явиться сучасний Центр безпеки, який підвищить рівень захисту для місцевих жителів та гостей села. Новий об'єкт об'єднає зусилля пожежників, рятувальників, медиків та правоохоронців, забезпечуючи оперативне реагування на надзвичайні ситуації.

У селі Колочава розпочалася активна реалізація проєкту «Разом за безпеку в транскордонному регіоні», мета та якого – підвищити

рівень безпеки населення та зберегти унікальне довкілля прикордонного регіону, яке все більше потерпає від змін клімату. Проєкт охоплює будівництво двох центрів безпеки (один із них – у Колочаві), закупівлю сучасного протипожежного обладнання та пожежних автомобілів, а також проведення навчань для рятувальників і широкої інформаційно-просвітницької кампанії. Проблеми, які вирішує проєкт, стосуються великої кількості мешканців прикордонних районів. Зміна клімату призводить до частіших пожеж, паводків і загроз як для природи, так і для життя та майна мешканців. Відсутність відповідної техніки та засобів безпеки часто унеможливлює оперативне

реагування на надзвичайні ситуації. «Будівництво сучасного Центру безпеки – це інвестиція у життя та здоров'я наших людей. Це не просто будівля, це надія на швидшу допомогу, кращий захист і впевненість у завтрашньому дні для жителів Колочавської громади та сусідніх громад. Ми знаходимося в гірському регіоні, де природні загрози є щоденною реальністю. Важливо, що нове обладнання й навчання дадуть можливість рятувальникам не лише допомагати місцевим мешканцям, а й ефективно реагувати на виклики, пов'язані з безпекою туристів, яких щороку все більше в нашій громаді», – зазначає ініціатор проєкту, сільський голова **Василь Худинець**.

Колочава – відомий туристичний центр, який приваблює мандрівників з України та з-за кордону своїми музеями, гірськими маршрутами, річками, традиційною культурою. Разом з тим, велика кількість туристів вимагає готовності до надзвичайних ситуацій не лише на суші, а й у гірських та водних локаціях. Результати проєкту забезпечать кращу організацію пошуково-рятувальних операцій у горах, лісах, на воді, де трапляються нещасні випадки з туристами. Оснащення рятувальних служб сучасною технікою дозволить зменшити час прибуття до місця події та зберегти ще більше людських життів. Коло реалізації проєкту охоплює не лише реагування на надзвичайні ситуації, але й профілактику – через інформаційні кампанії, підвищення обізнаності щодо впливу кліматичних змін та формування відповідального ставлення до природи. Цей проєкт – приклад того, як інвестиції у безпеку можуть реально змінити якість життя громади, забезпечити сталість туризму та зберегти природні скарби Карпат для майбутніх поколінь. **Марія ШЕТЕЛЯ, начальник відділу туризму та комунікацій Колочавської сільської ради**

У Білках провели патріотичний захід

Російський окупант вкотре нагадав про свою хижість, ненажерливість та відсутність будь-яких принципів людяності. На цей раз був приліт і на Закарпатті. Після невеселих новин і тривожної ночі сьогодні біля Будинку культури с. Білки відбувся патріотичний захід з нагоди Дня Прапора України та Дня Незалежності України – свят, що наближаються.

Слово для виступу перед присутніми мав Білківський сільський голова **Василь Зейкан**. Він наголосив на важливості цих одних з основних державних свят. Також подякував Збройним силам України за можливість провести захід й побажав мир на українській землі та на всіх наших територіях за майорів український прапор. Зі змістовним словом виступила й начальниця відді-

Спочатку урочисто лунав Гімн України та хвилиною мовчання вшановано всіх загиблих за Україну. Невеличкий історичний екскурс державотворення України зробила ведуча, вчителька історії Білківського ліцею **Вероніка Станко**. Почесну місію підняття національного стягу виконали вчитель Білківського ЗЗСО I-III ступенів №2 **Валерій Кудло** та директорка Луківської гімназії **Ганна Лях**. Учні декламували патріотичні вірші, звучали пісні про Україну.

лу освіти, охорони здоров'я, культури, молоді та спорту сільської ради **Ірина Паньканинець**. На захід зібралися представники місцевої влади, працівники сфер освіти, культури, всі охочі. Від духовенства участь взяв о. **Михайло Мадуда** з Лукова. Було покладено квіти та запалені лампадки до Алеї слави, де знаходяться портрети загиблих в російсько-українській війні. Завершилося свято піснею «Молитва за Україну» **Інформує Білківська сільська рада**

Продан Віталій Юрійович втрачене посвідчення батьків БС N528908 видане 12.05.2025 р.

Виконавчий комітет Довжанської сільської ради повідомляє, що на території Довжанської територіальної громади виявлено та розпочато процедуру визнання безхазяйного нерухомого майна: – на будівлю, загальною площею 595,7 м2, розташований за адресою: с. Приборжавське вул. Монастирська, №65; координати об'єкта на мапі: 48.35531287626287, 23.24231738583211 У зв'язку з цим, у разі наявності інформації щодо можливих власників зазначеного майна або наявності у власників правоустановчих документів на майно, просимо звертатися Довжанську сільську раду за адресою: 90154 Закарпатська область, Хустський район, с. Довге вул. Велика, 7, тел. 0679532590. **Сільський голова Віктор СИМКАНИЧ**

Виконавчий комітет Довжанської сільської ради повідомляє, що на території Довжанської територіальної громади виявлено та розпочато процедуру визнання безхазяйного нерухомого майна: – на будівлю, загальною площею 144,7 м2, розташований за адресою: с. Бронька вул. Річанська, №26, координати об'єкта на мапі: 48.41416391930685, 23.287045406364864. У зв'язку з цим, у разі наявності інформації щодо можливих власників зазначеного майна або наявності у власників правоустановчих документів на майно, просимо звертатися Довжанську сільську раду за адресою: 90154 Закарпатська область, Хустський район, с. Довге вул. Велика, 7, тел. 0679532590. **Сільський голова Віктор СИМКАНИЧ**

«Бограч-index» – серпень 2025: за місяць ціни за продукти знизилися на 11%

Експерти дослідницького центру «Карпатський центр полігрових досліджень» протягом останніх років продовжують визначати купівельну спроможність жителів Закарпаття за допомогою «Бограч-index».

Як повідомила дирекція Карпатського центру полігрових досліджень, дослідники здійснили порівняльну до попереднього місяця оцінку купівельної спроможності жителів Закарпаття за допомогою традиційного «Бограч-index». Інтерв'юери протягом минулого тижня вираховували індекс, беручи до уваги середні ціни на продукти на ринку. Відповідно до «індексу бограча» якщо за липень 2025 року на родину з п'яти людей потрібно було витратити 805 гривень, то у серпні 2025 року різниця цін склала 90 гривень – і загальна вартість продукції за «Бограч-index» – 715 грн., тобто зміна цін відбулася на 11%.

Примітка. «Бограч-index» – це винахід дослідницького центру «Карпатський центр полігрових досліджень», який визначає, скільки коштує популярний закарпатський бограч-гуяш у відповідності до щомісячних змін в економіці. Щомісячний «Бограч-index» найнаочніше оцінює купівельну спромож-

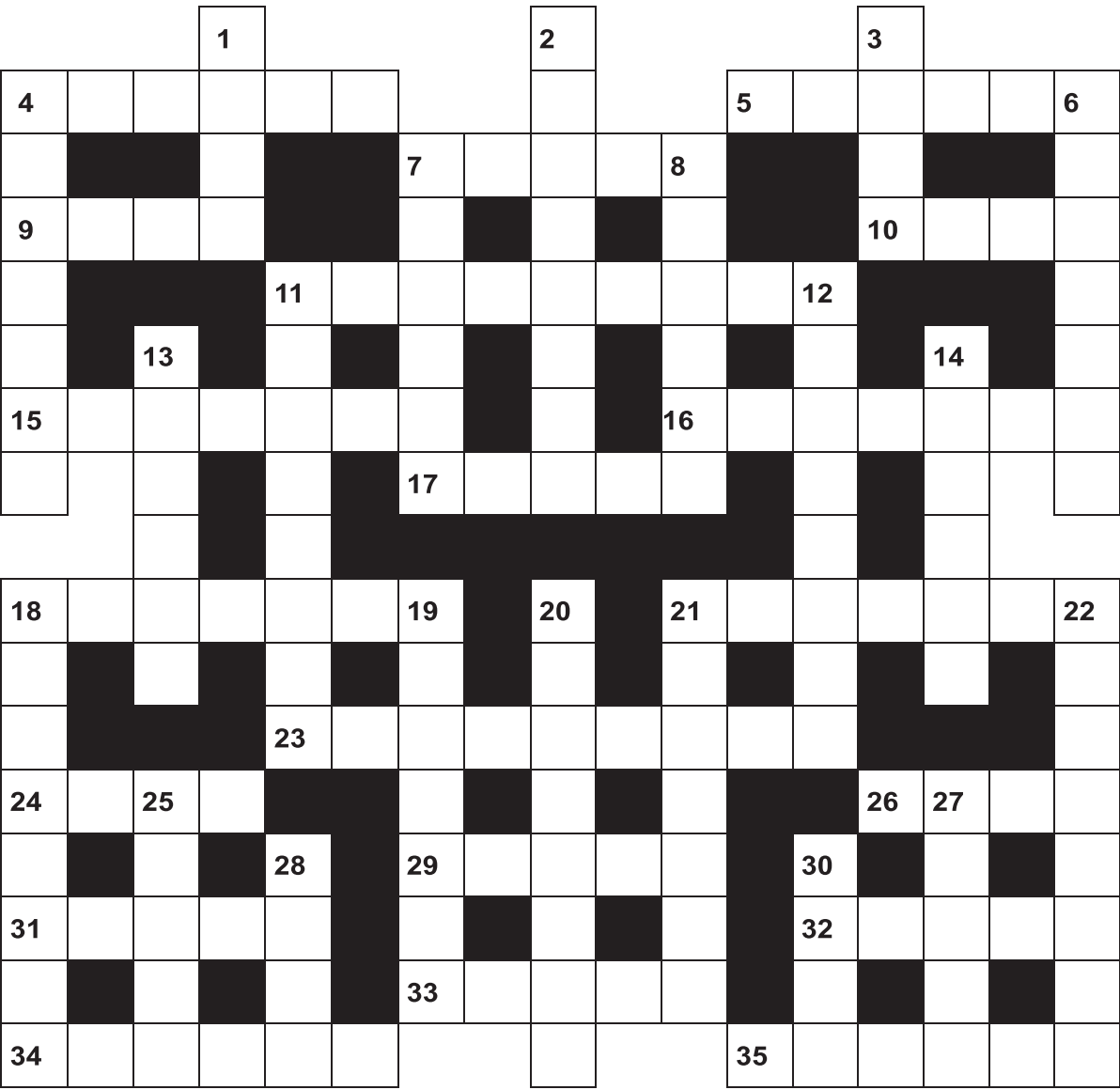
ність жителів Закарпаття завдяки двом причинам: бограч-гуяш готують у всіх регіонах краю, а сам бограч-гуяш містить достатню кількість продовольчих компонентів (борошно, м'ясо, овочі, воду, спеції), аби вважати його універсальним узагальненням продукту народного господарства.

НОВИЙ ПРОВАЙДЕР ТВОГО МІСТА
НАЙШВИДШИЙ ІНТЕРНЕТ
1000 МБ + ТБ - 100 ГРН

ПІДКЛЮЧЕННЯ БЕЗКОШТОВНО

☎ 067-64-74-676
095-88-66-988, 096-88-66-988

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

4. Ім'я детектива Пуаро з оповідань Агати Крісті. 5. Маленький організм, невидимий неозброєним оком. 7. Легендарний Голова Служби безпеки України. 9. Колишня назва Консервативної партії Великої Британії. 10. Українська фігуристка, яка виборола першу олімпійську медаль для незалежної України. 11. Виконавець тілесних покарань. 15. Район Одеси. 16. Місто в Англії, яке перекладається як «бичачий брід». 17. Кисломолочний напій, популярний у тюркських народів. 18. Місто-мільйонник в Японії. 21. Жанр образотворчого мистецтва. 23. Історично-географічна область в Середній Азії. 24. Французький письменник. 26. Будівля для свійської худоби та птиці. 29. Батько Тіля Уленшпігеля. 31. «Все о'кей» по-татарськи. 32. Кохана дівчина Лукаша. 33. Країна на північному сході Африки. 34. Держава, оточена з усіх боків іншою державою. 35. Правда в постолах, а... в чоботях.

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Одиниця радіоактивності. 2. Усна народна творчість. 3. Німецькі казки... та Вільгельм Грімм. 4. Міфічна богиня, покровителька музики та поезії. 6. Дуже рідкий та пісний тюремний суп. 7. Гетьман України. 8. Позитивно заряджений іон. 11. Виступ без попередньої підготовки. 12. Заклад, в якому вперше прозвучала пісня про зайців у виконанні Юрія Нікуліна. 13. Автор історичної повісті «Захар Беркут». 14. Український поет. 18. Найвища гора в Японії. 19. Плодове дерево. 20. Середньовічна державна холодна зброя. 21. Городній овоч, схожий на кабачок. 22. Опера Джузеппе Верді. 25. Гібрид жеребця та віслиці. 27. Обласний центр України. 28. Напівкоштовний камінь. 30. Колега Доцента, Косого та Василя Алібабєвича.

Відповіді на кросворд попереднього номера

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

1. Герострат. 6. Скарб. 9. Рильський. 10. Сонар. 11. Тятива. 12. Распе. 15. Руанда. 17. Спринт. 18. Сибарит. 20. Берн. 21. Індій. 23. Руденко. 27. Німб. 28. Репатріант. 29. Клерикал. 30. Джобс.

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Гирі. 2. Реле. 3. Сесія. 4. Реклик. 5. Тайпан. 7. Агностик. 8. Борменталь. 10. Скрепер. 13. Прислівник. 14. Карбід. 16. Дарій. 19. Торпеда. 20. Будуар. 22. Імбир. 24. Народ. 25. Огайо. 26. Атас.

Редакція не завжди поділяє думку авторів. Ніхто не має права примушувати редакцію публікувати той чи інший матеріал. Передрук без дозволу редакції заборонено. Редакція залишає за собою право вносити правки до матеріалів, що публікуються у газеті. Свідчення реєстрації ЗТ №725/317 Р від 28.02.2019
Адреса друкарні: видавництво «А-Прінт» ТОВ «ДІМ», м.Тернопіль, бульвар Т.Шевченка,1
Наша адреса: 90400, м. Хуст, вул. Корятівича, 3. Тел.: +380 (97) 074 77 07.
E-mail: khust.visnyk@gmail.com
Друк офсетний Ум. Друк. Арк. 1. Наклад 10000 прим.
Директор Н.Головко
З питань розміщення реклами звертайтеся за номером телефону: +380 (97) 074 77 07

https://visnyk-khust.com.ua/

https://www.facebook.com/visnikkhust